

XIV. évfolyam
2005. szeptember

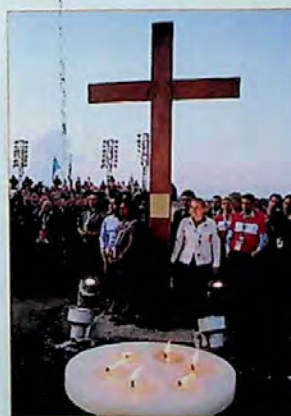

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

www.kolping.hu

Kolpinggal a XX.

cikkünk a 4. oldalon

Világifjúsági Találkozón

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

Gyermekké válni

„Bizony mondom nektek: ha meg nem tértek és nem lesztek olyanok, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3)

Gyermekké lenni nagyon elgondolkodtató ajánlásnak tűnik. Hát mi felnőttek nem arra kaptunk meghívást, hogy neveljük a gyermekeket? Hiszen tudásban és tapasztalatokban mi vagyunk az érettebbek! Talán nem az a dolgunk, hogy példaképek legyünk a gyermekek számára? Talán már nem érvényes a negyedik isteni parancsolat, amely megparancsolja és elvárja a szülők iránti tiszteletet? Most pedig a gyermek legyen a mi példaképünk, mi vegyük át az ő viselkedését, és ez lenne az egyetlen út a mennyország, az Istennel való közösség felé?

Ez igen sok és meggondolandó kérdés. Nem könnyű elfogadni. De Jézus határozottan kijelentette, és feltétellel szabta. Még két másik evangélista is feljegyezte: „ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek” (Mk 10,15, Lk 18,17)

Az Úrnak éppen az itt megfontolandó szavaitól függetlenül mi is gyermekbarát és gyermekeknek megfelelő társadalmi viszonyokat követelünk. Vajon miért?

Azért mert ez az egyetlen kivezető út a zsákutcából: újra hinni tudni, újra bízni az Atyában, újra komolyan venni egymást és az adott szót, tudjunk ismét szégyenkezni, veszekedés után gyorsan kibékülni, saját bajainkat és gondjainkat bevallani, segítségért kiáltani, ha

pedig már minden kilátástalan akkor az Atya karjában védelmet találni. Csak ha ezt egyénenként és családjainkban, egyházközségeinkben és a nyilvános életben megszívleljük, csak akkor léphet a társadalom a gyógyulás útjára.

Az egészen biztos: ha mi komolyan igyekezünk, Isten megadja, hogy sikerüljön!

„Micsoda nagyszerű égi ajándék és áldás, ha az egész otthont betölti a vidám gyermeki lélek, amely még az egész világra ránevet, mert még nem ismeri a gonosz-ságot, és gondokról mit sem tud!” (Kolping, Volkskalender 1866, 12. oldal)

„A felnőtt ember el sem tudja képzelni, milyen helyesen és mélyen tud egy gyermek érezni.” (Kolping, Volkskalender 1853, 17. oldal)

Lang György

Baricz Lajos

Anna és Joachim

Galilea hegyei közt
Lopakodik már az est,
Az elfekvő napnak fénye
Mindent bíborszínre fest.

Joachim a kapujában
A nagy eget kémleli:
„Vihar előtt így hallottam,
Szokott csak így fényleni.

Anna asszony a tornácon
Az életén révedez;
Nem gondolta gyermekkorban,
Hogy ily gyorsan este lesz.

Ifjúkorban nagy családról,
Gyermekekről álmódott...
Beleőszült a várásba;
Reménytelen állapot.

De most mégis, nyugvó napnál,
Lelkében kigyúl a fény,
És e fényből felé indul
Egy büntelen csöppnyi lény.

Két szemében csillag ragyog,
Arca, mint a telehold,
Napfényben ragyog a teste,
Nincs rajta semmi folt.

Anna asszony nem tudhatja,
Ez a látvány mit jelent -
Másként látja az élménytől
A múltat, jövőt, s jelent.

Örömeivel szalad gyorsan,
Hogy tudja meg Joachim:
Gyermekeket látott a fényben...
Oszlik már a lelki kín.

A két jámbor istenfélő
Égre emeli kezét,
És a csodás foganasért
Magasztalja Istenét:

„Áldott legyen a Te neved,
Jáhvé, erős Istenünk:
Gyermekeket adsz szolgálóidnak,
S elveszed a szegényünk.

Fiú lesz-e vagy kislány...?
Felajánljuk teneked,
Nekünk adtad - neked adjuk;
Legyen kedves gyermeked.”

Anna asszony így foganta
Idős korban Máriát,
Aki majd a Földre hozta
Atyaisten egy fiát.

Maroszentgyörgy, 2002. július

A pápa beszéde

XVI. Benedek pápa, az új Szent-
 atya, 2005. Augusztusában,
 szülőhazájába, Németországba látogatott,
 hogy részt vegyen az elődje, II. János Pál pá-
 pa által meghirdetett kölni katolikus világif-
 júsági találkozón. A Köln közelében elfekvő
 hatalmas síkságon, Marienfelden volt a sza-
 badtéri pápai zárómise, melyen a világ min-
 den részéről összesereglett, egymillió fiatal
 vett részt, többek között mintegy ötven ma-
 gyar Kolping-fiatal, akik az augsburgi egy-
 házmegyei Kolping Szövetség vendégei vol-
 tak. Az augusztus 21-i vasárnapi pápai misét
 szombat este (a helyszínen) közös virrasztá-
 sos imádság előzte meg, amin a Szentatya is
 jelen volt.

A pápa vasárnapi szentbeszédében a
 zarándok fiatalokat a napkeleti bölcsekhez
 hasonlította, akik messzi földről jöttek
 Betlehembe, hogy a názáreti kis Jézusban
 imádják az Isten Fiát. A pápa először német

nyelven Isten imáadásának fontosságáról
 beszélt, azt hangsúlyozva, hogy imáadásra
 csak a szent Isten méltó. Az Eucharisztia
 évében különösen fontos, hogy az
 Oltáriszentségben jelen lévő Jézusban Istent
 imádjuk. A szentáldozásban magunkhoz
 véve az örök élet kenyerét, feltöltekezzünk
 Isten kegyelmi erejével és ezt az isteni erőt
 továbbssugározzuk az emberek felé. Benedek
 pápa rámutatott arra, hogy az Eucharisztia
 átforgalmazza belső lelki világunkat. Újra és újra
 meg kell térnünk. A napkeleti bölcsek is más
 úton tértek vissza hazájukba. Nekünk is más,
 helyesebb úton kell járni. Új emberként kell
 visszatérnünk otthonunkba a zarándoklat
 végén. A pápa angol nyelvű beszédében
 kiemelte, hogy ragaszkodnunk kell nem
 csupán a Biblia szavaihoz, hanem az
 anyaszentegyház kétezres éves szent hagyó-
 mányát is meg kell szívlelnünk. Francia
 nyelvű beszédében kiemelte, hogy milyen

fontos a rendszeres vasárnapi misehallgatás
 és a gyónás, hiszen ez lelki megújulásunknak
 kegyelmi forrása. A Szentatya spanyol
 nyelvű szavaiban azt hangsúlyozta, hogy
 nem csupán egymással kell a közösséget
 ápolnunk, hanem Rómával, az Apostoli
 Szentszéssel és Péter utódjával, a római
 pápával is mindig közösségben kell lennünk.
 Végül az olasz fiatalokhoz olasz nyelven
 szólva XVI. Benedek pápa azt mondta,
 hogy a vallást nem szabad kereskedelmi
 árucikknek tekinteni. Szociális kicsengése
 is volt a pápa beszédének, amikor arra
 figyelmeztette a zarándok fiatalokat, hogy
 az öregekkel és rászorultakkal figyelmesen
 és szeretettel foglalkozzanak. Beszédét
 lelkes skandalálással hálálták meg a fiatalok
 ezt kiáltva: „Benedetto”, vagyis „Áldott”.
 Valóban, „áldott aki az Úr nevében jön” és
 áldottak azok is, akik így tekintenek reá.

Prof. Dr. Bolberitz Pál, a MKSZ egyházi elnöke

Mint a FÖNIX mely poraiból újraszületik A TŰZ TISZTÍT, NEM CSAK PUSZTÍT

Tisztelt kollégáink, barátaink, embertársaink!

Nincs olyan nap, hogy a Földün-
 kön valahol, valamilyen kataszt-
 rófáról ne tudósítanának. Részesei vagy
 szemtanúi lehettünk árvizeknek, földren-
 géseknek. Megfigyelhettük magunk és
 mások viszonyulását ezekhez az esemé-
 nyekhez. Mi, akik közvetlen részesei let-
 tünk hamvazószerdán az elementáris vi-
 lág és az ember kölcsönhatásából fakadó
 következményeknek, azt kell mondanunk,
 hogy minden katasztrófa és sorscsapás ok-
 kal és céllal van. Amikor arra kell fele-
 sőtelnünk, hogy családi fészünk pillana-
 tok alatt mivé válhat, nem a mentés lázas

sietsége kerített hatalmába, hanem az a
 tudat, hogy mi az, aminek a tűz által meg-
 kell tisztulnia.

A jegesen hideg februári éjszakát
 bevilágító lángokban -, a fönix madári
 kép, a poraiból újraszületés lehetősége
 bontakozott ki számunkra. A kegye-
 lem érzése hatott át, mert tudtuk,
 hogy még esélyünk van a gyógyulásra,
 újrakezdésre. Mindaz, ami a tűzben
 elpusztult, újraszülethet nem feltétlenül
 tárgyiasult formában, hanem az emberi
 minőségekben. Sorsunk része, hogy
 érzékelhettük azt az együtt érző, segítő
 szeretetminőséget, amelyet a szomszéd-

dok, tűzoltók, utcabeliek, rokonaink,
 barátaink, óvónők, kedves kollégáink,
 a Kolping tagok, és az önkormányzat
 részéről kaphattunk.

Egyértelművé vált számunkra, hogy az
 áldozat szerepe nem a szerencsétlenség,
 hanem lehetőség: családunk életminő-
 ségének átgondolására, embertársaink
 számára pedig az együttérzés erejének
 felébredésére, a jövőt építő emberi mi-
 nőség megszületésére. A nagy sorskérdé-
 sekre választ nem kapó botlado-
 zó, bizonytalankodó ember csak igent
 mondhat, az ím már megkapott válasz-
 ra, és köszönetet mond az együttérzés-
 ből fakadó, lelket erősítő, gyógyító
 EMBERI megnyilvánulásokért.

Barcs Vilmos - Kiss Eszter

Kolpinggal a XX. Világifjúsági találkozón

2005. augusztus 11.–21. között Kölnben került megrendezésre a XX. Világifjúsági Találkozó. A Magyar Kolping Szövetség szervezésében és az Augsburgi Kolping Szövetség támogatásával 50 fiatal utazhatott ki erre a nem mindennapi eseményre. A csoportot elkísérte dr. Bolberitz Pál országos prézes és Nagy Sándor országos titkár is. A fiatalokat ért élményekről az alábbi két képes beszámoló kívánja tájékoztatni az olvasót

II János Pál pápa 1984. virágvasárnapján, a világ minden tájáról érkezett fiatalok előtt hirdette meg Rómában az ifjúsági világtalálkozó kezdetét, azóta pedig két-három évente hívta a világ fiataljait ezekre az összejövetelekre.

egyik csúcán. Ellátásunkról a helyi plébániai közösséget alkotó családok gondoskodtak, akik mindent elkövettek annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat és minél jobban megismerjük szűkebb hazájukat.

A hangulatos hosszú hétvége után 15-

arra a kérdésre: Mit tehetünk mi a közösségeinkben annak érdekében, hogy a globalizáció inkább esély, semmint hátrány legyen a számunkra. A válasz a nap végére meg is született: Feladatunk, hogy törekedjünk választott szakmánk minél tökéletesebb elsajátítására, a folyamatos továbbképzésre, hiszen a munka világában csak így tudunk lépést tartani az állandóan változó kihívásokkal. Kolping családjainkban erősítsük a közösségi szellemet, az egymásért való tenniakarást. Fektessünk külön hangsúlyt a katolikus társadalmi tanítás megismerésére, szakmai képzésekre, és amit külön kiemelnek, a nyelvi képzésekre. Ha fel akarjuk venni a versenyt más nemzetek fiaival, bizony az idegen nyelvek elsajátítását nem hanyagolhatjuk el. Mi, kolpingos fiatalok azonban különösen jó helyzetben vagyunk ezen a téren, hiszen egy

Virrasztás hajnalban

érkeztünk Magyarországról, 50-en pedig a Magyar Kolping Szövetség képviseletében vehettünk részt a kölni találkozón és a hozzá kapcsolódó programokon.

Ezen világtalálkozó jellegzetessége, hogy a fő programokat egy ún. előtalálkozó előzi meg, ahol a helyi közösségek egy vagy több csoportot látnak vendégül. Mi egy bajor kisvárosban, Schwabmünchenben töltöttük az első napokat sri lankai, indiai és dél-afrikai kolpingos fiatalokkal egyetemben. Három napos ott tartózkodásunk alatt megismertük a minket befogadó kisváros nevezetességeit, ellátogattunk a közeli Augsburgba, valamint részesei lehettünk egy felejthetetlen élményt nyújtó hegyi szentmisének is az Alpok

mon a világ négy sarkából érkezett fiatalokkal találkoztunk, akik a vonatokon és a villamosokon énekeikkel, játékaikkal szórakoztatták zarándoktársaikat és nem utolsósorban a helybelieket.

Az előttünk álló 6 nap gazdag programokat tartogatott a számunkra. Az I. Nemzetközi Kolping Parlamentben a világ 52 országából érkezett fiatalokkal közösen veséztük ki a globalizáció pozitív és negatív hatásait, majd a tanácskozás eredményét a nap végén egy nyilatkozatban foglaltuk össze.

A résztvevőkben megfogalmazódó gondolatok szerint a globalizációt ugyan nem állíthatjuk meg, de aktív felkészüléssel pozitív hatásait is élvezhetjük. A nap folyamán megpróbáltunk választ keresni

Országos prézesünk, Bolberitz atya együtt ebédel a fiatalokkal

nemzetközi szervezetnek vagyunk a tagjai, így a nyelvgyakorlás lehetőségét szinte tálcán kínálják nekünk. De nagyon fontos, hogy megtanuljunk élni ezzel a

lehetőséggel. Egyesületeitekben bátran szerveztek nyelvtanfolyamokat, ahol a szükséges alapokat elsajátíthatjátok, a partnerkapcsolatok kialakításához pedig a Szövetség megadja a szükséges segítséget. A fentiek mellett fontos feladatként fogalmazódott meg teremtett világunk védelme is, hiszen környezeti értékeink sok esetben egyszerűek és megismételhetetlenek. Azt hiszem, ezen kérdések megérnek pár percet, hogy egyesületeinkben is szót ejtsünk róluk, hiszen a jövőnkéről van szó!

A parlamenti program után még előttünk álló napok számtalan élményt tartogattak számunkra. Aki egyszer eljut ebbe a Rajna menti nagyvárosba, nem teheti meg, hogy csak úgy el-sétáljon a város jelképének is számító dóm mellett. Lenyűgöző méreteivel valósággal csábítja az embert, hogy belülről is megtekintse az építészeti ezen 632 éven át épülő remekművét.

Nekünk kolpingos fiataloknak azonban az egyik legnagyobb élmény mégiscsak az jelentette, hogy sikerült eljutnunk Kolping atya szülőházához Kerpenbe, valamint, hogy felkereshet-tük a kölni minorita templomban található végső nyughelyét is.

A sűrű programok közepette a több ezer résztvevő ellenére is a nyugalom szigetének számítottak a szomszédos Bonnban megrendezett magyar programok, ahol lelkieken is felkészülhet-tünk a találkozó csúcspontjának számító vasárnapi pápai szentmisére, melyen már több mint 1 millió zarándoktársunkkal vettünk részt a marienfeldi helyszínen.

A 10 nap alatt pihenésre ugyan nem túl sok időnk jutott, de nem is ezért mentünk. A több órás utazások és a tartalmas programok lehetőséget biztosítottak a lelki töltekezés mellett a már meglévő baráti kapcsolataink további mélyítésére és egyben újak kialakítására is. Bízom benne, hogy az utazás fáradalmait kipihelve, mindannyiunk emlékezetében szép és felejth-etetlen élményként marad meg a XX. Világifjúsági találkozó.

Jáger László

Köln- a világ ifjúságának találkozója

Augusztus 1-22 között rendezték meg Kölnben a XX. Világifjúsági Találkozót, amin mintegy 400000 fiatal vett részt. Az esemény csúcspontja a virrasztás a szentatyával és az általa bemutatott szentmise volt Marienfelden, amin már kb. 1100000 (egymillió-egyszázezer) fiatal és idősebb vett részt.

Maga a rendezvény egy négynapos előtalálkozóval kezdődött, ahol a Magyar Kolping Szövetség 50 fővel Schwabmünchenben kapott szállást. Mi kolpingosok az egész ország területéről gyűltünk össze, így legelőször is egymással ismerkedtünk a buszon. Az első kellemes benyomás már az út elején

ért, amikor kiderült, hogy minden körzet készült egy kis műsorral a „magyar estre”, néptáncsal, kiselőadással, zenével, gasztronómiai előadással, zsonglörködéssel. Ahol kellett, németül és angolul értet-tük meg magunkat.

Schwabmünchenbe érkeztek még Sri Lankáról, Indiából és Dél Afrikából. Az előtalálkozó végig jó hangulatban telt, a vendégfogadó családok szívély-esek voltak, a programok színvonalasak és szórakoztatóak, összehozták a különböző kultúrákat. A csúcspont pedig az immenstetti hegyi szentmise volt az alpokban, ahol magyar gitáros énekkel kezdődött a szentmise, és magyar dallal is ért véget. Ittlétünk különlegessége az ittélők kapcsolata Magyarországgal, amit a helyi káplán Thomas Hatosch (Hatos Tamás) személye is bizonyított, akinek az édesapja magyar volt.

Kölnre már teljesen más volt a jellemző. Tömeg, dugó, élelemhiány és nagyon jó hangulat... A szállás tornatermekben, iskolákban ill. Családoknál volt. Mi a Lövészklubba kerültünk, ahol nagyon szívélyesen fogadtak és végig figyelemmel kísérték bennünket. Egész

ittlétünk küzdelem volt De amit meg szeretnénk volna tekinteni, azt nagyobb részben megtekintettük. Így például néhányunknak sikerült bejutni a diákparlamentbe, ahol a különféle országok képviselői fejtették ki véleményüket a globalizác ióról és hatásáról. Axel Werner nemzetközi főprézes atyával és Hubert Tintelott nemzetközi főtítkárral is találkoztunk. Nagy élmény volt megtekinteni a Minorita templomban Kolping atya sírját és elmondani egy imát... Még Kerpenbe is eljutottunk, ahol megtekintettük a templomot amelyben megkeresztelték névadónkat és ahol első szentmiséjét tartotta. Ezután

a szülőházába is ellátogattunk.

A szentmisék és katekézisek felemelőek voltak. Egy mondatot szeretnék kiragadni ezek közül: „Úgy élj, hogy életed Krisztus nélkül ne legyen érthető!” Ezt vittük

tovább Marienfeldre, ahol a Szentatyával „találkoztunk”, együtt virrasztottunk és másnap együtt ünnepeltük a szentmisét.

Minden küzdelem, tumultus, emberi hiányosság ellenére, mindenkinek felejtethetlen élmény maradt ez a 11 nap. Találkozunk 2008-ban Sydney-ben?

Hiba György

MEGHÍVÓ

A Kolping Család Bátaszéki Katolikus Egyesület tisztelettel meghívja megalakulásának 15. Évfordulóján rendezendő Ünnepi Közgyűlésre.

Időpont: 2005 október 16. Vasárnap

Program: 17.00 közgyűlés

18.00 szentmise

vacsora a Ferenc- házban.

Megjelenésére feltétlenül számítunk.

Szentmise az Alpokban

Kedves Kolping barátaim az egész világon!

**2005. DECEMBER 4-ÉN
EMLÉKEZÜNK ALAPÍTÓNK HALÁLÁNAK
140-IK ÉVFORDULÓJÁRA.**

Ebből az alkalomból tartunk a fenti napon 10 órakor protektorunkal, Meisner kardinálissal egy ünnepi szentmisét a Minorita templomban. Világszerte együtt ünnepelhetünk az interneten és a rádión keresztül, az alábbi címeken:

www.Kolping.Net
(kép és hang formájában)
www.domradio.de
(rádió keresztül)

Mindenkit meghívok, hogy együtt ünnepeljünk. Lehetőség szerint Szövetségünk összes Kolping Családja vegyen részt együttesen ezen a közvetített szentmisén. Amennyiben ez nem lehetséges, úgy azok a Kolping Családok azonos időben vegyenek részt egy szentmisén, és gyűljenek össze imádságra.

Azon fáradozunk, hogy világszerte egy imahálózatot hozzunk létre, mert Jézus Krisztus a világmindenség ura amelyet birtokolunk.
(Adolph Kolping)

Kérlek benneteket, hozzátok ezen kérésünket az összes Kolping Család tudomására, és visszajelzést, hogy

a Minorita templomban az ottani szentmisén is tudomást szerezzenek a távoli résztvevőkről. Nagy örömmel

venném részvételüket ezen a második nemzetközi imaláncon, Adolph Kolping szentté avatásának érdekében. Idevonatkozó írásos anyagot kérésre szívesen küldök.

Msgr. Axel Werner,

a Nemzetközi Kolping Szövetség Generalprezese

Gondolatok egy tanév kezdetén

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrk. Hiába keltek korán és feküsztek későn, fáradsággal szerzett kenyeret esztek: de akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”

A 127. zsoltár sokszor idézett mondatának különös csengése van most, az új tanévre való becsengetés előtt pár nappal. Bizony jól tudták már a régiek is, hogy újat, akár új tanévet is (ha utolsót is??), csak Isten segítségével és áldásával tud az ember és ma is vannak olyanok, akik nem feledkeznek el erről, mert tudják, hogy ez az ősi bölcsesség nem idejét múlt tudomány. Ma is erő és reménység van benne, és vigasztalás, meg bátorítás is. Ezért egyházi fenntartású iskoláinkban nemcsak tanévnyitó ünnepélyeket tartanak a következő napokban, hanem Veni sanctékra, a Szentlélek Úristen segítségével hívó istentiszteletekre is hívogatnak a harangok. Isten nevében kezdjük az új tanévet, mert tudjuk, hogy emberé a munka, Istené az áldás. Istennek legyen hála, elmúlt az az idő, amikor

sokakat megfélemlített és félrevezetett a diktatúra hivatalos uralkodó ideológiája: „a tudomány és a hit nem fér meg egymás mellett. Aki képzett és okos, az nem lehet vallásos, aki pedig hívő ember, az csak ostoba és maradi lehet”. Ha hivatalos állami ideológiaként már nem is emlegetik ezt az ostoba mondatot, de

azért sok kortársunk gondolkodik így ma is. A szekularizáció, az Istennel nem számoló, rendjével nem törődő libertinista korszellem és életforma hatása alól kevesen tudják kivonni magukat. Ilyen lelki-szellemi környezetben különösen fontos feladata egyházunk iskoláinak

is, hogy fiataljaink ne csak kimunkált emberfők legyenek, hanem úgy ismerjék meg a teremtett világot, hogy a feltároló titkokon túl megismerhessék Isten teremtő hatalmának valóságát, és szeretetének csodáját is. Az ősi tanítás, az ora et labora, imádkozzál és dolgozzál igazságát felhasználva úgy is mondhatjuk ezt, hogy Isten rendje szerint az ember életében nem szakadhat el egymástól az oratórium és a laboratórium. Az ötven évvel ezelőtt meghalt Albert Einstein, az egyetemes tudomány egyik óriása mondta. „Nem tudok elképzelni olyan eredeti tudóst, akinek nincs mély hite”. A szituáció talán kifejezhető egy képpel: a tudomány vallás nélkül béna, a vallás tudomány nélkül pedig vak. De idézhetünk egy másik Nobel-díjas fizikust is: Max Planck szerint, ha valaki csak belekortyol a tudomány poharába, hitét is elveszítheti, de ha kiüríti a tudomány poharát, akkor a mélyéről Isten arca mosolyog rá. Még egy fontos kérdésről szólnunk kell itt. A tanévkezdés izgalmi közben különösen is ránk nehezedik tragikus demográf-

fiai helyzetünk terhe. A születések számának fokozatos csökkenése, és mindaz, ami ebből következik. Iskola-bezárások, és összevonások, pedagógus-elbocsátások, elöregedő népesség, s végső soron fogyó nemzetünk sorskérdései. Talán még nincs túl késő, talán. De hogy valóban ne legyen túl késő, ahhoz sokaknak meg kellene hallania a már idézett 127. zsoltár szavait. „Bizony az úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg tegzét.”

Kedves hallgatóim! A ránk mosolygó, a szíve titkait Jézus Krisztusban feltáró Isten arcát saját erőnkkel, önző tudálékosságunkkal nem fedezhetjük fel. Sok minden, a bűn ezernyi következménye, a ránk nehezedő terhek, a természeti katasztrófák, a sokarcú emberi szenvedés eltakarja előlünk. Éppen ezért olyan fontos, hogy a tanév kezdetén, de nemcsak most, hanem életünk minden napján is segítséget kérjünk tőle, aki megígérte, hogy mennyei atyátok ad szent lelket azoknak, akik kérik tőle. Veni sancte spiritus, jöjj, Szentlélek Úristen.

Ittész János Püspök

(Elhangzott a Vasárnapi újság 2005.08.28-i adásában)

Hálaadás a megtermett javakért

Már szombaton nagy volt a nyüzgés templomunk körül. Szorgos emberi kezek fonták fűzérbe a verejtékes munka áldott gyümölcseit, hogy másnap körmenet keretében tegyenek tanúságot a világ előtt élni akarásukról. Színes népviseletek, egyesületi jelképek és a termények sokaságát még az égiek is nézni akarták, így közbe jártak egy kis eső szünetért, de biztos, hogy csodálva figyelték az új balasgyarmati plébános, dr. Stella Leontin tanévkezdeti tanúság tevő tanítását.

A bevezető mesébe illő, a mában is valós történet, melyben a Jóisten körül

összegyűlt erény angyalain keresztül tartott tükröt élénk, bennem mély nyomokat hagyott. Mint hallhattuk, együtt örvendezt az igazság, a hűség, a jóság, a becsület, az irgalom, a hit, remény, szeretet angyala, míg egy kis vezna angyalka a sarokban és szemét lesütve vetett egy – egy pillantást az előbb felsorolt társaira. Az együtt örvendező csapatnak egyszer csak feltűnt e visszahúzódó, sokunk számára elfelejtett személy. Ki vagy te? Hogy hívnak téged? Kérdezte a vidám angyal kórus. Én a HÁLA angyala vagyok, azé a háláé melyből oly kevés van lenni a Földön. Kedves barátom, aki e sorokat most olvasod, belegondoltál-e kijelentés lesújtó valóság tartalmába? Ha nem, hát megteheted most, melyhez segít a meséhez fűzött, a megszólaló mobiltelefonos való világunkból vett példa.

Gondolkodtál-e azon, milyen hálás lehetsz Istennek azért, hogy a háborúkban elesett embereknél nagyobb számú meg nem született ember ellenére Te élsz. Nem egyszer kapsz testvéreden keresztül meg nem érdemelt ajándékot, amit e világ mintájára jogosnak vélsz.

Hála él-e szívémben, hogy van családom, melyben embereket bízott rám, engem pedig rájuk az Isten.

Él-e hála a szívémben, hogy van hitem és mindenkor belekapaszkodhatom az Istenbe. Tudom azt, hogy a földi óráim lejártával nincs vége az életnek. Az Úr egyik kezéből a másikba helyezve megadja a személyes találkozást azokkal, akiket már régen utolsó útjukra kísértünk.

Meg tudjuk- köszönni a szentélyt díszítő terményeket itt és most, amikor a mise kezdetétől már több millió ember halt éhhalált a világ másik oldalán. A 21. század legnagyobb halálokozója, nem a rák és nem „aids”, hanem a kevés szeretet, rossz elosztás és magas fokú harácsolás következtében létrejött nélkülözés.

Adjunk hálát e jó magyar földért, a reménytelennek tűnő helyzetben is, a jövőbe tekintő, dolgukat végző munkás kezekért, hogy sok év múlva is hálát adhassunk mi és a bennünket követők.

„Egy krónikás 2005.08.28-án”

KÉT HELYEN ÉS MÉGIS EGYÜTT

A 2002-es ivói (Erdély) nyaraláshoz hasonló, Kelet-magyarországi táborozást gondolt el a Kolping család a közgyűlést követően. Ám mégis az utóbbi évek két helyszínes (Tirol- Tóalmás 2003, Felvidék- Balaton 2004) családos üdülése valósult meg Balaton és Eger térségű helyszínekkkel és egyházunkhoz kötődő üdülőkben.

Így sokan látták Eger történelmi belvárosát és 2 órás hajóút után Tihany nevezetességeit, élén a hegycsúcsra épült Apátsággal.

Jártunk Szilvásváradon, de láttuk a sümegi várat, a hegy lábánál lévő templomot, ahol régi ismerősünk, Barsi Balázs ferences atya is szolgálatot teljesít a jelenben.

Bár a Balaton vize inni meleg, fürödni hideg volt Balatonfenyves térségében, ezért az alsópáhoki Kolping üdülő hévízi termálvizes medencéiben lubickoltunk nap-mint nap, míg az Eger vidékén tanyázó, 9 erdélyi testvérünket is befogadó társaink Zsóri melegvizes medencéivel ismerkedtek hosszasan. Lillafüred, Keszthely, Csillagvár, stb. nem részletezem a látványok sorát, hisz megfájdul az ember szíve visszacsökkenni a szürke hétköznapi világába, amit nem akarok. Inkább azon leszek és azon legyünk, hogy kicsik és nagyok közösen örökítsük át globalizálódó világunkba a kikapcsolódás (mókuserék fék), az egymásra figyelő együtt létünk hangulatát. Bár fizikailag távol voltunk egymástól, de mégis mindig tudtunk egymásról, hisz folyamatosak voltak az élménybeszámolók. Ezért is igaz a címbeli kijelentés, bár két helyen voltunk, de mindenféle híresztelés (pletyka) ellenére, mégis együtt és egyek vagyunk.

esujé

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

KÖLN

A Generalrats tagjai a Nemzetközi Kolping Szövetség nevében meghívták a Szent Atyát XVI. Benedek pápát, hogy a Világifjúsági nap alkalmából tett látogatásán, egy kerpeni utat is iktasson, be ahol Adolf Kolping Szülőházában a város aranykönyvébe is beírja nevét. A pápa köszönő leveléből, melyben a meghívást elfogadta, kitűnt az a hűséges együttérzés, amelyet a szentszék, a Nemzetközi Kolping Szövetség irányában érez.

XVI. Benedek pápa ez alkalomból még jelezte, hogy a világméretű Szövetséget imájába is foglalja, és egyben apostoli áldását is küldi a tagok számára.

NÉMETORSZÁG

Egyre több Kolping Családban érezhető, hogy a Prézis, illetve a Diakónus, számtalan más elfoglaltsága mellett a szellemi vezetés feladatát már nem tudja teljes egészében ellátni.

Ennek ellenére a Szövetség elkötelezett keresztényeket kíván tömöríteni soraiban, akik az evangélium alapján kívánják életük értelmét formálni. Hogy ez lehetővé válhasson, szükséges, hogy a Kolping Családokban férfiak és nők, személyes hitük tapasztalait mint szolgálatuk jelét továbbadják. A Németországi Szövetség már korábban is kezdeményezte a pasztorális szolgálat létrehozását, azonban nem a prézis mellőzésével, hanem feladatainak mások által történő segítségével. A paderborni egyházmegye ilyen értelemben már több szemináriumot is létrehozott elkötelezett segítők képzése céljából. Josef Holtkotte egyházmegyei prézis ezen a területen már tapasztalattal is rendelkezik, mert számtalan lehetőségről tud ennek megvalósítása érdekében. A szemináriumok témaköre: a hit felismerése, liturgia, Biblia, lelkiség. A jelentkezők életkora teljesen különbö-

ző volt, ugyanakkor a jelentkezők számából arra lehetett következtetni, hogy elegendő lelki beállítottságú személy áll rendelkezésre, a feladat megvalósítása érdekében.

ROMÁNIA

A világbank támogatásával egy széleskörű képzési programot indít a romániai Kolping szövetség, az állampolgári nevelés és képzés területein. Ez év második felében 18 közösség vesz részt ezeken a programokon, ahol az állampolgárok jogairól és kötelességeiről kapnak eligazítást egy demokratikus jogállam esetében. A szükséges részvételi arány elérése érdekében helyenként a romániai Kolping Szövetség az illetékes polgármesterek segítségét is kéri. Már a legutóbbi választás óta is felmerült ennek szükségessége, mert felismerték, hogy egy demokráciát tartósan fenntartani csak akkor lehet, ha az állampolgárok azt felelősséggel elfogadják.

SRI LANKA

Már hat hónapja annak, hogy a szökőár óriási károkat okozott az ország egyes területein.

A számtalan segítség eredményeként ma már a mindennapos nehézségek lassan megszűnnek, de továbbra is a lakóházak iskolák és óvodák felépítése, illetőleg rendbehozatala még gondokat okoz. Ehhez hozzátartozik még a halászhajók pótlása, a mesteremberek műhelyeinek rendbehozatala, valamint az állattenyésztési programok, amelyek szükségesek egy végleges talpraálláshoz. A Szövetség részéről a segítség tovább tart, és a nehézségek ellenére az említett programok is folytatódnak.

AUGSBURG

Az augsburgi Kolping Bidungswerk helyettes üzletvezetőjének Heribert Wag-

ner úrnak Msgr. Axel Werner főprézis 2005 július 1-én adta át a Nemzetközi Kolping Szövetség arany kitüntetését munkájának elismeréseként, és mind mondotta, ő volt az, akire mindenkor lehetett számítani. Sokrétű feladatot látott el. Úgy a képzési területeken, mint pedig az egyes Szövetségek felépítésében. Így többek között: a magyar, a cseh, az indiai, a délafrikai, és a litván szervezetek felépítésében vállalt és végzett elkötelezett tevékenységet. Az ő nevéhez fűződnek az 1991-ben Rómában, Kolping Adolf boldoggá avatásának előkészületei is. A főprézis dicséretében ezért kihangsúlyozta: Heribert Wagner azon emberek közé tartozott, akik intézményeink és szövetségeink mellett álltak, minden területen.

HORVÁTORSZÁG

150 éves fennállását ünnepelte a Zágrábi Kolping Család. Mint az ország legöregebb Kolping Családja nagy múlt-ra tekinthetnek vissza, annak ellenére, hogy 40 éves kényszerszünetet is kellett tartaniok. Az ünnepségre a Varasdi, valamint a Spliti egyházmegyékből, sőt a partnerkapcsolatot tartó Páderbornból is érkeztek vendégek. Természetesen a szomszédok, Szlovéniából és Ausztriából is jelen voltak. Az ünnepi beszédet tartó Prof. Juraj Kalaries 1855-től napjainkig vázolta a Kolping Család történetét, amelyben mint érdekességet megemlítve, a Kolping Család mint egy egységet alakított ki a katolikus egyházzal, Zágráb városával, és az iparos társadalommal. Majd ezt követően a polgármester ígéretet tett az egykori egyleti ház visszaadására. A vendégek részéről Thomas Müller, a Paderborni egyházmegyei titkár szavaival zárt ünnepség a további kapcsolat kiépítését szorgalmazta.

Magyarok Nagyasszonya

Gondolatok a szentkúti búcsú előtt

Egyes kimagasló személyek nemzeti kisajátítása jellemzően emberi törekvés. Mi, magyarok, sem vagyunk kivételek ez alól. Nemzeti elfogultság kísérthet meg bennünket, amikor gyermeki kapaszkodással és önérzettel kijelentjük: „Ő a miénk!” És ezzel egy időben vajon hány ország vallja ugyanezt? Ugye egy több gyermekes családban is elhangzik a gyermekek szájából, hogy az én apám, az én édesanyám. Anélkül persze, hogy ezzel kisajátítanak őket, ki-

csak mi vagyunk nagy Mária tisztelők. A körülöttünk lévő országok is azok. Máriazell, Csensztohova, Medjugore a határainkon túl mind nagy búcsújáró hely. Még magyarul is írhatnám a neveket, mert olyan nemzetközi látogatottsága van mint Máriapócsnak, vagy Mátraverebély-Szentkútnak. Nem csupán országon belüli ügy ez, hanem a népek közötti feszültség oldója is egyben. Zarándoksereget verbuváló ünnepi találkozók Erdélyben a sokunk által már többször is átélt Csíksomlyói együttimádkozás, ahol katolikus hívőként Mária országában vallhatjuk magunkat, an-

bármely népviselet ruhájába is öltöztetni Máriát, mint ahogyan a betlehemi jászakból is kivilágít az adott nemzeti sajátosság.

mondhatják e szavakat, hiszen minden testvér esetében igazak e kijelentések.

Máriát ugyanúgy vallhatjuk miénknek, a „Magyarok Nagyasszonyának”. A miénk anélkül, hogy másoktól megvonnánk a jogot, hogy ők is ezt mondassák. A maguk módján. Úgy a miénk, hogy mindenkié. Nem akarjuk kisajátítani. Nem is tehetnénk. Hiszen nem

nak ellenére, hogy egyes kalandorok, médiaguruk megtagadják annak létezését. S ha tovább lépünk a szomszédos államhatárokon Franciaország, Portugália és még számtalan más ország mondhatja a maga módján ugyanazt magáról.

A „nagyasszony” kivételes rangot jelent. Ez a mi népünk kitüntetett ajándéka a Boldogságosnak. Hiszen jogunk van

Történelmünkbe belepillantva láthatjuk kik voltak a magyarság „nagyasszonyai”, akiket megillet e kiemelt rang. Kik adták össze annak a magyar főkötőnek ékeit, amellyel Máriát megtiszteljük? Sarolta, Géza fejedelem, Gizella első szent királyunk felesége az elsők között van a választott nagyasszonyok sorában, de nem felejthetjük Szilágyi Erzsébetet, a Munkács várát védő Zrínyi Ilonát, a gödöllői kastélyban lakó Erzsébet királynét sem. Kivételes női értékeiket foglaljuk be az elképzelt gyöngykoszorúba és október 8-án lélekben Mária homlokára helyezzük. Így lesz ez a Mária ünnep igazi magyar ünnep. Ünnep, ahol egy erkölcsileg megfogyatkozott, az anyákat nyíltan becsmérő országban sürgeti a nők, az édesanyák tiszteletét, nagyasszonyaink emlékét idézve, és példáját felmutatva az értékrend válságban szenvedő, anyagelvű világunknak.

(B.L. nyomán)

Zászlóavatás Alsógödön

A 105. Kolping Család 2004-ben alakult meg Alsógödön és most kerülhetett sor arra, hogy zászlója legyen ennek a fiatal közösségnek, melynek egy éves tevékenységét iskolaalapítás és patronálás, sok-sok közösségi munka, bálók és nyílt napok, családi hitéleti programok jellemezték.

Szemkeő Judit elnök asszony és Hudson Judit asszony az északi körzet titkára vettek részt a Magyar Kolping Szövetség képviselőjében ezen a Szent István napi ünnepen. A gödi Kolping Híradóban Hudson Judit "A mi zászlónk" címmel írt cikkében kö-

szöntötte a Gödi Kolping Családot a zászlóavató alkalmából. Szemkeő Judit a Kolping családok nemzetközi kapcsolatairól, a világban betöltött helyéről és a hazai intézményeink társadalmi szerepéről betöltött köszöntőjében, míg Hudson Judit mesét hozott a fiatal közösség elé, hogy évkezdés előtt stílusosan buzdítsa a gyerekeket

és szülőket. A zászló szentelését Sánta János atya, a Magyar Püspöki Kar titkárságának helyettes vezetője végezte, aki az alsógödi Szent István templom búcsújának szentmiséjét celebrálta Ország Tibor plébános prézes atya közreműködésével.

A szentmisén és az azt követő zászlóavatóon Hegedűs József a Gödi Kolping Család fiatal, háromgyermekes titkára volt az, aki zászlónkat tartotta, ahogyan ő mondta: büszkeséggel töltötte el, hogy egy olyan szertartás részese lehetett, amely őseink zászlótiszteletét, a zász-

ló által szimbolizált hűséget elevenítheti fel közösségünkben. Mi zárhatna méltóbban egy ilyen ünnepet, mint az egyházközség szabadtéri rendezvénye? A plébános, a képviselő testület, a Kolping Család és a hívek együttes munkája révén: sátrak, szabadtéri asztalok és székek kerültek a plébániai közösségi ház kertjébe, jelezve azt, hogy a templom és környezete lakhatóvá vált, befejeződött a sok éves építkezés. Reggeltől kezdve főtt a gulyásleves, finom süteményeket hoztak a hívek. Néhány árus, büfé, játszóház, két - egymást váltó zenekar gondoskodott arról, hogy az egyházközség búcsúját emlékeztessé tegye.

Alsógöd egyházközsége ezzel a rendezvénnyel a búcsú hagyományát elevenítette fel. Az ünnepet követő vasárnap délelőtt, a szentmise utáni beszélgetések arról szóltak, hogy milyen jó volt tegnap együtt lenni, jó érzés tudni, hogy nem vagyunk kevesen, akik keresztényként a közösség erejéből szeretnénk bizakodást, bátorítást, megerősítést nyerni.

Karosi Ottó, világi elnök

Találkozás Pétfürdőn

A pétfürdői Kolpingiskola és a Találkozások Háza Diákkotthon augusztus 1. és 8. között fogadta az idei Kin-

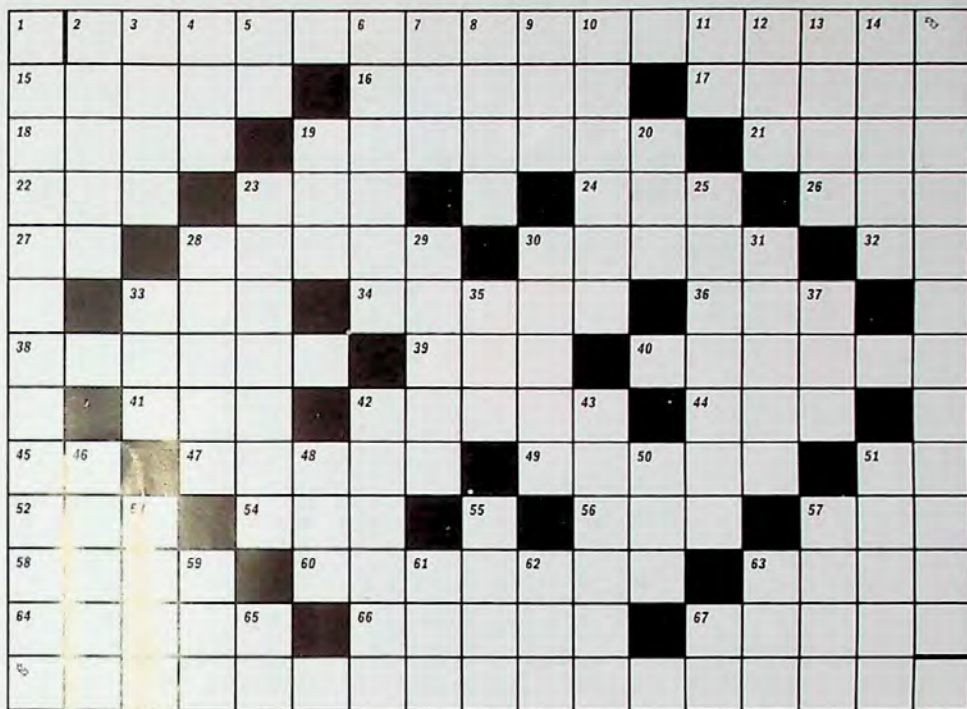
„Kincseink” a Szent István szobor előtt

cseink diákcsera-projektet, melynek keretében 35 ír és német fiatal érkezett

hozánk kísérőivel. Az egy hetes együtt-lét fő célja az volt, hogy castlebari és höchstadi barátaink megismerjék a helyet, ahol élünk, iskolánkat, családjainkat. Bemutattuk nekik környezetünk turisztikai látványosságait, Veszprémet, Székesfehérvárt, de rövid balatoni strandolásra, bakonyi gyalogtúrásra, sprortolásra, közös játékra is jutott idő. Meglátogattuk a bándi csárdát, ahol cigányzenével fogadtak minket, és a várpalotai szombat esti kimenő is átütő sikert aratott. Reggelente zsolozsmára gyűltünk össze a diákkotthon kápolnájában, esténként pedig az iskola tornatermében zárult a napi program, amikor is

– mint a korábbi Kincseink-találkozók alkalmával – minden csoport bemutatott valamit nemzeti hagyományából. A német fiatalok estjén a középkor zsonglőrei és tűznyelői bukkantak fel „Pétfürdő beach”-en, és polkát táncoltunk. Az írek hangulatos koreográfiákkal és vidám vetékedőkkel leptek meg bennünket. Mi pedig a Cserregő néptáncgyűttes programja után a Timbura zenekarral táncházba hívtuk a jelen lévőket. Jó volt ott lenni! A projekthetet ünnepi szentmisével zártuk, melyben a veszprémi Orlando kamarakórus énekelt reneszánsz egyházi kórusműveket. Majd grillparty következett, és a nemzeti estek legsikerültebb műsorszámainak megisméltése után az ír csapat vezényletével még egyszer elhangzott ez évi slágerünk - az Ének az esőben.

Ladányi Ibolya, projektvezető tanár

VÍZSZINTESEK: 2. AZ ELSŐ FŐSOR (zárt betűk: P,E,,L,L,L). 15. Horvát futballista /Davor/. 16... „Janeiró. 17. Ablaktalan fülke. 18. Uzsonnás társas összejövetel. 19. Olasz építész /Szt. Péter-templom oszloposaroka/. 21. Coca..., ital. 22. E közelebbit. 23. Szárazföld kiszögellése a tengerbe.

24. Német határozatlan névelő. 26. Tyúk Zalában. 27. Minisztertanács röv. 28. Had. 30. Balatoni hal. 32. Visszaút! 33. Csónakgerinc /ki/. 34. Ázsiai vadkecske. 36. És a többi röviden. 38. Világosodik. 39. Valamiből kettő. 40. Trisztán és ..., mű. 41. Fiatal nőstény szarvas. 42. Kezelhetetlen gyerek. 44.

Időmérő. 45. Duplán: neves ökölvívóknak beceneve. 47. Támadás. 49. Helység, i.sz. 9476. 51. A „mi” és a „szó” közötti hang. 52. Derrick alakítója /Erik/. 54. Huba és Töhötöm társa. 56. Arra távolabb. 57. Kemencésarok. 58. Szibéria nagy folyója. 60. Híres japán festő, fametsző /Nitagawa/. 63. Mely helyre. 64. Nagy darázs. 66. alkalom jelzője. 67. Elesés.

FÜGGŐLEGESEK: 1. A MÁSODIK FŐSOR (zárt betűk: A,E,O,S, A, Á T). 2. Város, Rákóczi-romvárral. 3. Heveny. 4. Személy a Bibliából. 5. Arra fele! 6. Béka teszi. 7. Idegen levegő. 8. Figyelmeztetés /nem szabad/. 9. Egy a „Három a kislány” zenés játékból. 10. Zavargást, felkelést kelt. 11. Lantán vegyjele. 12. Móka, vicc. 13. Szigedakó nép. 14. Földtörténeti kovadarab. 19. Benne lenne az igazság? 20. Római negyvennyolc. 23. Elmúlt tizennyolc. 25. Magot földbe hintett. 28. Olasz város, szent Katalinnak innen a jelzője. 29. A hopák ukrán tánc másképpen. 30. Latyakkal összekever. 31. Teizás ideje. 33. Ebbe a kűrbe hiba csúszott! 35. Vác környéki helység. 37. Duplán: mellébeszélés. 42. Hát vékonynak nem mondható. 43. Víz teszi az ereszen. 46. Oszlopsorokkal támasztott kerek épület /színház/. 48. Görög betű. 50. Japán város, és volt miniszterelnöke neve. 51. Művelet üvegkészítésénél. 53. Megéhezett. 55. Festőművész volt Szentendrén, koncentrációs táborban halt meg. 57. Hosszan tartóan. 59. Török tisztí rang. 61. Ő jutott el az „Értől az óceánig”. 62. Meggyőző érv. 63. Von. 65. Cin. 67. Bróm jelle.

M.Gy. Kiskunhalas

a kézenfekvő

Ha ön érdeklődő, ha a jóra mindig fogékony, ha valódi baráti társaságra vágyik, ha mindig tájékozott és naprakész szeretne lenni, a megoldás kézenfekvő:

Kolping Interaktív

Mert a hazai és nemzetközi Kolping-élet friss, fontos és érdekes információival várja önt a Kolping Interaktív.

Mi megalkottuk, önnek már csak használnia kell.
Hiszen valóban kézenfekvő: Kolping Interaktív. www.kolping.hu

Figyelem!!!

Kolping honlapunkon beindult a fórum, mindenki számára elérhető.
Várjuk minél több izgalmas, naprakész téma felvitelét!

A fiatalok ebben is példát mutathatnak!

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239

Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk
OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az árak emelkedése miatt egy példány újság előállításí költsége: 200 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

Közösségi lét és megújulás

Száznegyvenöt éve alakult az Egri Kolping Család Katolikus Legényegylet

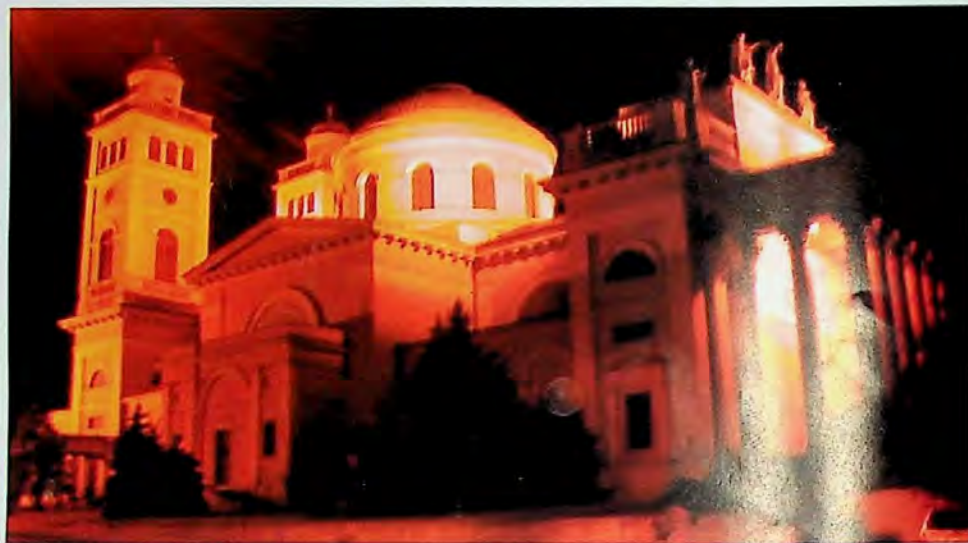
Eger a Magyar Kolping Szövetség az erkölcsi megújulás és a felelős, megtartó közösségi lét metszéspontjában másfél évtizede ismét a magyar civil társadalom része.

Ennek sikeres helyi példája a 145 éve alakult, s '90 óta újra működő Egri Kolping Család – hangzott el a szombati alapítási ünnepségen. A Bartakovics Béla Művelődési Központban, az egykori Kolpingház dísztermében köszöntőt mondott dr. Gonda Imre prézes, az egri egy-let lelki vezetője, Nagy Sándor országos Kolping titkár, Bisztriczki László egri elnök, a testvérszervezetek, a német Raini Kolping Család képviselőiben Werner Würz elnök, ill. Baricz Gergely, az erdélyi

MÉRLEGEN TIZENÖT ÉV

Az egri Kolping egylet zászlószentelésének 145. évfordulója kítúnó alkalom a mérlegkészítésre. Az egyesület újjáalakulása óta tizenöt év telt el. A '90-ben működését újrakezdő civil szervezetnek ma csaknem 100 tagja van, és minden évben újabbakkal bővül.

lyi Borzontú Kolping Szervezet elnöke. Az egri kolpingosok ugyanis a németországi testvérkapcsolatok tízéves évfordulóját is most ünnepelték, s erre meghívták a két külföldi Kolping család küldöttségét is. A díszközgyűlés után megkoszorú-

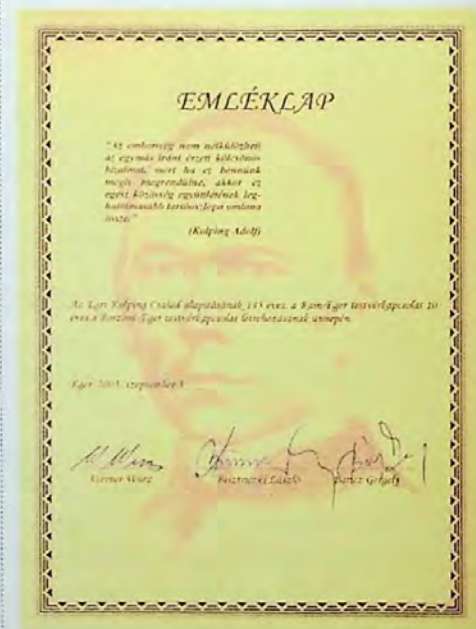

ták az épület falán elhelyezett emléktáblát. A Minorita templomban ünnepi szentmisén vettek részt a jelenlévők. Délután a művelődési központ díszterme adott otthont az ünnepi műsornak, melyben fellépett az Egri csillagok népdalkör, műsort adott az erdélyi csoport. Volt ruhabemutató, ajándékozás, Bisztriczki Zoltán német dalokat adott elő gitárkísérettel.

Az Egri Kolping Családnak idén már volt oka az ünnepre, hiszen a közelmúltban adták át az andornaktályai szabadidőközpontjukat. Az egykori plébánia épületéből kialakított közösségi ingatlant a civil szervezet, az érsekség segítségével, 25 éves ingyenes használatra kapta meg. Az andornaktályai plébánia elhanyagolt épületét a hozzá tartozó mintegy 10 ezer négyzetméteres kertet együtt az egyesület tagjainak munkájával, s támogatók közreműködésével hozták rendbe. Régi vágyuk volt, hogy tagjainak, illetve lelkeségi mozgalmaknak szabadidőközpontot létesítsenek.

Az öt szobából és egy közösségi helyiségből álló központ már eddig is fogadott lelkigyakorlatos csoportokat, most az ünnepre

érkező vendégek egy részének is elhelyezésül szolgált. Az Egri Kolping Család tevékeny működést fejtett ki az elmúlt években helyi rendezvényeivel, tanfolyamaival, a Kolping Katolikus Akadémiával és a hazai, ill. a külföldi Kolping családokkal való

Egerben 145 éve együtt dobog a Kolping szív

együttműködésben. A tízéves múltra visszatekintő németországi Rain am Leich-i testvérkapcsolat támogató szellemiségét igyekeztek továbbadni a keleti közösségeknek, segítve őket jóban és rosszban, elemi csapásban, árvízben is.